

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/358/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

84/2012. (II. 29.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ meghatalmazott jogi képviselője útján, 2011. június hó 26-án előterjesztett panasz alapján indult eljárásban a 2012. február 29-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos telefax útján terjesztette elő panaszát a vele szemben 2011. június 18-án foganatosított rendőri intézkedés miatt, melynek során – álláspontja szerint – valótlan adatok alapján előállítására majd őrizetbe vételére került sor, és ennek okán mindösszesen közel 36 órán át jogellenesen tartották fogva.

I.

1) A panaszbeadványban a panaszos előadta, hogy 2011. június 18-án, 19 óra és 20 óra között Budapesten, a Nyugati Pályaudvaron rendőrök igazoltatták, majd adatainak ellenőrzése után közölték vele, hogy a B. Megyei Bíróság végzése alapján, a T. Rendőrkapitányság elfogatóparancsot bocsátott ki ellene, azaz személyi körözés alatt áll, ezért előállítják. Ezt követően a panaszost az igazoltatás helyszínéről előbb a Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) egyik Kerületi Rendőrkapitányságra szállították, ahol fogdai elhelyezését követően mintegy 12 óra előállítás után őrizetbe vették és a BRFK Gy. utcai épületébe vitték.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos állítása szerint valóban volt ellene folyamatban büntetőeljárás a B. Megyei Bíróság előtt, ez az eljárás azonban korábban már jogerősen lezárult, a bíróság a panaszos ellen semmiféle elfogatóparancsot nem adott ki.

A panaszos sérelmezi, hogy közel 36 órán keresztül fogva tartották azért, mert személyéről valótlán adatot tartalmazott rendőrség nyilvántartása. Álláspontja szerint ezért egyértelműen az Országos Rendőr-főkapitányságot terheli a felelősség, mert a vonatkozó kormányrendelet szerint e szerv feladata a Körözési Információs Rendszer működtetése. A panaszos véleménye szerint a tévedésnek sokkal hamarabb ki kellett volna derülnie, ezért indokolatlan és eltúlzott volt a fogvatartása.

A beadványhoz a panaszos jogi képviselője csatolta az ügyvédi meghatalmazást, a szabadulási igazolás és az őrizetbe vétel megszüntetéséről szóló határozat másolatát. (Ez utóbbit a Testület az állásfoglalás II. részében ismerteti.)

A BRFK eljáró Kerületi Rendőrkapitányságának szabadulási igazolásának tanúsága szerint a panaszos fogdai elhelyezésére a 2011. június 18-án 23 óra 45 perckor került sor, valamint 2011. június 20-án 12 óra 20 perckor bocsátották el. A panaszost a kerületi rendőrkapitányság vezetőjének határozata alapján a Nemzeti Nyomozó Iroda fogdájában helyezték el.

2) A panaszos a Testület megkeresésére válaszolva beadványának kiegészítésében megerősítette, hogy az intézkedést vele szemben 2011. június 18-án, 19 óra és 20 óra között kezdeményezték. Panaszosi állítás szerint az előállítás során eljárási cselekményre vele szemben nem került sor, élelmezést kapott és bár hozzátartozóját értesítette a rendőrség az előállításáról, arról azonban nem tájékoztatták őket, hogy időközben elszállították őt a Gy. utcába, amely kisebb nehézséget okozott számukra.

A panaszos beadványa kiegészítésében hangsúlyozza, hogy a fogvatartás során kisebb hiányosságokat leszámítva súlyos jogsértés vagy emberi méltóságot sértő bánásmód nem történt. A panaszos kifejezetten a fogvatartás megtörténtét sérelmezte, mert véleménye szerint az ő neve indokolatlanul került abba a nyilvántartásba, amelynek „fenntartása” a már említett rendőri szerv feladata.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a BRFK vezetőjétől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Testület megkeresése alapján az intézkedést kezdeményező rendőri szerv, a Készenléti Rendőrség megküldte összefoglaló jelentését, csatolva hozzá az egyik intézkedő r. őrmester jelentését, valamint az elfogás végrehajtásáról szóló jelentést.

a) Az összefoglaló jelentés szerint a panaszossal szemben 2011. június 18-án, 14 óra 10 perckor a Budapest, Nyugat téri aluljáróban két r. őrmester kezdeményezett intézkedést, melynek jogalapját a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 30.

§ (1) és (3) bekezdése alapján, az országos rendőrfőkapitány által elrendelt országos bűnügyi, közbiztonsági és idegenrendészeti fokozott ellenőrzés képezte. A panaszost az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján igazoltatták és ennek során állapították meg az intézkedő rendőrök, hogy a panaszossal szemben elfogatóparancsot adott ki az egyik városi rendőrkapitányság, a megyei bíróság végzése alapján, ezért az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján elfogták. Az intézkedő rendőrök erről tájékoztatták a panaszost, és azt is közölték vele, hogy előállítják a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitányságra. Az előállításához a rendőrök gépkocsit kértek, amely 14 óra 35 perckor érkezett meg a helyszínre és a panaszossal 14 óra 45 perckor érkezett meg a rendőrkapitányságra, ahol 14 óra 55 perckor adták át a panaszost az ügyeletes tisztnek. Az összefoglaló jelentés szerint a panaszos részére az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az egyik intézkedő rendőr adott tájékoztatást az előállítás okáról és adta ki a panaszos számára az előállítás idejéről szóló igazolást. Rögzíti az összefoglaló jelentés továbbá, hogy a későbbi intézkedéseket a BRFK egyik Kerületi Rendőrkapitányságán, illetve a BRFK Gy. utcai épületében hajtották végre, ezért ezek megtörténtéről illetve végrehajtásuk módjáról a Készenléti Rendőrség nem tud további tájékoztatást adni.

b) Az intézkedő rendőr jelentése, valamint az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés az összefoglaló jelentéshez képest eltérő-, vagy többletinformációt nem tartalmaz.

2) A BRFK eljáró Kerületi Rendőrkapitányság szolgálata megküldte a BRFK Hivatala számára készített vezetői jelentést, csatolva hozzá a Körözési Információs Rendszer panaszosra vonatkozó adatlapját, a befogadásról készített rendőri jelentést, az előállított nyilatkozatát, a letéti tárgyakról készített jegyzőkönyvet, az őrizetbe vételt elrendelő határozatot, az átkísérési utasítást, valamint az őrizetbe vételt megszüntető határozatot.

a) A rendőrkapitányság vezetőjének jelentése szerint a panaszost a Készenléti Rendőrség járőrei 2011. június 18-án 14 óra 55 perckor adták át a kerületi rendőrkapitányság ügyeletes tisztjének, amelyet követően az előállító helységbe történő befogadás 17 óra 25 perckor történt meg. A utcai épületében történt orvosi vizsgálat után – adták át a panaszost 23 óra 25 perckor a Nemzeti Nyomozó Iroda fogdájába történő elhelyezés céljából.

A jelentés szerint a panaszos élelmezést nem kért, az általa megjelölt személy kiértesítéséről gondoskodtak a rendőrök 15 óra 25 perckor melyről a panaszost tájékoztatták 15 óra 27 perckor.

b) A Körözési Információs Rendszer lekérdezési listája szerint a panaszos körözését a bíróság elfogató parancsa alapján, csalás büntette miatt 2011. május 25-én rendelték el. A körözést irányító szerv, a T. Rendőrkapitányság elfogás esetén kérte a panaszos őrizetbe vételét és 72 órán belül a megyei bíróságra történő előállítását.

A Testület részére megküldött listán a lekérdezés időpontjaként 2011. június 18-a, 14 óra 53 perc szerepel, a lekérdező a BRFK eljáró Kerületi Rendőrkapitányságának ügyeletes tisztje.

c) A panaszos befogadásáról készített, egy r. zászlós által aláírt rendőri jelentés szerint, az elfogást a Készenléti Rendőrség járőrei hajtották végre, a jelentéstevő 17 óra 25 perckor került kapcsolatba a panaszossal, aki ekkor nyilatkozott arról, hogy élelmezést nem kér és az előállítással kapcsolatban panasszal nem kíván élni.

d) Csatolta a kerületi rendőrkapitányság a panaszos saját kezűleg aláírt nyilatkozatát, mely szerint krónikus betegségben nem szenved, gyógyszert nem szed, nem dohányzik, sérülése nem keletkezett az előállítás során, panasz az előállítással kapcsolatban nincs. Ezen – a panaszos által 15 órakor aláírt nyilatkozaton – a panaszos megjelölte az általa kiértesíteni kért személyt, megadva nevét, címét, telefonszámát. Az okirat rögzíti a 15 óra 25 perckor történt sikeres kiértesítést, melyet a panaszos aláírásával 15 óra 27 perckor tudomásul vett. A panaszos a nyilatkozat szerint élelmezést nem kért az 5 órát meghaladó fogvatartása esetére, az előállító helyiségből 22 óra 30 perckor került elszállításra.

e) A panaszos letéti tárgyairól készült jegyzőkönyv szerint 2011. június 18-án 17 óra 25 perckor vételezték be a letéti tárgyakat, majd ugyanezen a napon 22 óra 30 perckor adták vissza azokat. A panaszos aláírása mind az átadás, mind az átvétel rovatnál szerepelt.

f) A BRFK eljáró Kerületi Rendőrkapitányság őrizetbe vételt elrendelő, 2011. június 18-án hozott határozatát, a panaszossal ugyanezen a napon 21 óra 40 perckor ismertették, aki azt tudomásul vette, ellene panasszal nem élt, a határozaton erről szóló nyilatkozatait aláírásával elismerte.

g) A BRFK eljáró Kerületi Rendőrkapitányságán, egy r. alezredes által aláírt átkísérési utasítás akként rendelkezik, hogy a panaszost először a BRFK Gy. utcai intézményébe, majd azt követően a Nemzeti Nyomozó Iroda Fogdájába kell szállítani. A kísérés módjaként 2 fő rendőr, bilincs és vezetősíj került előírásra.

h) Megküldte a rendőrkapitányság a 2011. június 20-án kelt, őrizetbe vétel megszüntetéséről szóló határozatát, amelyen pontos időpont nem szerepel. A határozat indoklása szerint a bíróság a panaszos „előzetes elrendelését nem foganatosítja, ezért szabadlábra helyezését rendelte el azonnali hatállyal”. A határozat átvételét a panaszos aláírásával elismerte, ellene panasszal nem élt.

3) Megküldte a rendőrség a BRFK Közrendvédelmi Főosztály nyilatkozatát arról, hogy a panaszos a BRFK Központi Fogdájába nem került előállításra, a panaszos orvosi vizsgálatára került sor 2011. június 18-án 22 óra 50 perckor a Gy. utcában, majd ezt követően a Nemzeti Nyomozó Iroda fogdájában került elhelyezésre.

4) A rendőrség által megküldött iratanyagban megtalálható a B. Megyei Bíróság 2011. június 20-án kelt, a Nemzeti Nyomozó Iroda Fogdájának szóló átirata, mely szerint a panaszos előzetes letartóztatását a bíróság nem kívánja elrendelni, egyben kéri az őrizet elrendeléséről és megszüntetéséről szóló határozatok megküldését, valamint a panaszos nyilatkoztatását arról, hogy kéri-e nyilvános ülés tartását. Kérte nyilatkoztatni a panaszost a lakcíméről, illetőleg tartózkodási helyéről.

5) A rendőrség továbbította ezen túl a BRFK eljáró Kerületi Rendőrkapitánysága által kiállított szabadulási igazolást, amely annyiban különbözik a panaszos által megküldött igazolástól, hogy azon sem a fogdai elhelyezés kezdete, sem pedig az elbocsátás időpontja nem szerepel.

A rendőrség külön a Testület külön kérése ellenére az előállítás időtartamáról készült igazolást nem küldte meg.

III.

A Testület a panaszbeadványban rögzített azon kifejezett panaszosi sérelmet vizsgálta, miszerint az előállítás jogszerűtlen és indokolatlan volt, figyelemmel arra, hogy a panaszos neve indokolatlanul került be a körözési nyilvántartásba. Erre tekintettel a Testület nem értékelte a panaszolt esemény időpontjában hatályban levő, az országos rendőrfőkapitány által elrendelt fokozott ellenőrzés jogszerűségét és indokoltságát.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, és az 55. § (1) bekezdésében biztosított személyes szabadsághoz való jogát.

1) A Testület először azt értékelte, hogy jogszerűen került-e sor a panaszos elfogására.

Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait. A rendőrség ezen okok közül a panaszos előállításának indokaként és jogalapjaként az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. E szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki.

A panaszbeadvány szerint a panaszos igazoltatását követően előállították, amelynek okaként közölték vele, hogy a körözési rendszer adatai szerint körözés alatt áll, ugyanis a B. Megyei Bíróság végzése alapján a T. Rendőrkapitányság elfogatóparancsot bocsátott ki ellene. A rendőrségi iratok ezzel megegyező módon tartalmazzák az elfogás tényét és indokát, és a rendőrség továbbította a Testület részére ennek, illetve az elfogás jogszerűségének igazolásaként a Körözési Információs Rendszerből lekérdezett adatokról készült dokumentumot. E szerint – azonos módon a panaszosnak nyújtott tájékoztatással – a T. Rendőrkapitányság a B. Megyei Bíróság elfogatóparancsa alapján, csalás büntette miatt rendelte a panaszos körözését. A körözést elrendelő rendőrkapitányság elfogás esetére kérte a panaszos őrizetbe vételét és 72 órán belül a megyei bíróságra történő előállítását.

Tényként állapítható meg, hogy a panaszos igazoltatásakor történt adatellenőrzés során a Készenléti Rendőrség állományába tartozó intézkedő rendőrök megállapították a panaszossal szemben kiadott körözés tényét, ezért az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján elfogták és intézkedtek a területileg illetékes rendőrkapitányságra történő előállításáról. A Testület álláspontja szerint az eljáró rendőrök által az adatlekérdezés során tapasztalt panaszossal szemben érvényben levő személyi körözés megfelelő jogalapot – és kötelezettséget is – teremtett ahhoz, hogy az Rtv. fenti rendelkezése alapján őt előállítsák. A Testület itt utal arra, hogy a megjelölt indok és jogalap olyan kötelező jellegű előállítási okot jelent, amelynek fennállása esetén mérlegelés nélkül köteles az előállítás foganatosítására az eljáró rendőr.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos előállítására megfelelő jogalap birtokában került sor, amellyel személyes szabadsághoz való jogát jogszerűen korlátozták.

2) Az előállítás időtartamának vizsgálatával összefüggésben a Testület az alábbiakra kíván rámutatni.

Elsőként az előállítás kezdő időpontjának tisztázása vált szükségessé a panaszbeadvány és a rendőrségi iratokban meghúzódo ellentét okán. A panasz szerint az intézkedésre 2011. június 18-án 19 és 20 óra között került sor, ezzel szemben a rendőrségi dokumentumok szerint az intézkedést ugyanezen napon, de nem este, hanem 14 óra 10 perckor fogatosították. Ezen túlmenően a Körözési Információs Rendszer lekérdezési listája szerint a panaszos adatainak lekérdezése 2011. június 18-án 14 óra 53 perckor történt meg, illetve az őrizetbe vételt elrendelő határozat szerint az őrizetbe vétel kezdő időpontja 2011. június 18. napján 14 óra 10 perc volt. A panaszos továbbá 15 órakor nyilatkozott arról, hogy kit kíván az előállítás tényéről értesíteni, valamint 15 óra 27 perckor tudomásul vette, hogy ezen értesítés megtörtént, illetve 17 óra 25 perckor aláírta a letéti tárgyról felvett jegyzőkönyvet. Mindezen bizonyítékok pedig a rendőrségi információkat támasztották alá, azaz azt, hogy az elfogás már délután megtörtént. A Testület ezért az előállítás kezdő időpontját 2011. június 18-án 14 óra 10 percben állapította meg.

Ezt követően azt kellett vizsgálni, hogy a Testület mely időpontig vizsgálhatja a panaszos előállítását, tekintettel arra, hogy a panaszossal szembeni intézkedés nyomán őrizetbe vételére került sor a büntetőeljárás szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján. A panaszos őrizetbe vételét elrendelő határozat szerint a kényszerintézkedés elrendelésének tényét 2011. június 18-án 21 óra 40 perckor közölték a panaszossal, aminek tudomásul vételét aláírásával is igazolt.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a rendőrség az Rtv. alapján 2011. június 18-án 14 óra 10 perctől 21 óra 40 percig tartotta fogva a panaszost, ezért pedig a Testület hatásköre a panaszos előállításának jogszerűsége vizsgálatán túl az őrizetbe vételt elrendelő határozat közzétételét megelőző időintervallumra – azaz 21 óra 40 percig - terjedt ki.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése tartalmazza az előállítás időtartamára vonatkozó rendelkezéseket. Ennek értelmében a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozható. Ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja, amennyiben ez indokolt és az előállítás célja még nem valósult meg. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Megállapítható, hogy a panaszost mintegy 7 óra 30 perc időtartamra előállított státuszban tartották fogva, azaz Rtv. fenti rendelkezésében előírt (meghosszabbítás nélküli) maximum törvényes időintervallumon belüli időre. A körözési rendszerben a körözést irányító szerv ugyanakkor a panaszos elfogása esetére azonnali őrizetbe vételt és hatósága soron kívüli értesítését, valamint a panaszos 72 órán belüli bíróság elé állítását kérte. Ehhez képest a panaszost 14 óra 10 perckor elfogták, majd 14 óra 55 perckor átadták az elfogás szerint illetékes kerületi rendőrkapitányságra, ahol ezt követően az azonnali őrizetbe vételre való intézkedés helyett 15 órakor az Rtv. szerinti hozzátartozó vagy más személy értesítésével kapcsolatosan nyilatkoztatták, illetve 15 óra 27 perckor a panaszos tudomásul vette a kiértesítés megtörténtét, majd ezután 17 óra 25 perckor személyes tárgyai átvételéről letéti jegyzőkönyvet állítottak ki és előállítottként való befogadását hajtották végre. Arra utaló adat, hogy az azonnali őrizetbe vétel elrendelésére milyen lépést tett az ügyeletes tiszt vagy más illetékes személy, nincsen, ahogy arra sem, hogy megtörtént-e a körözést irányító rendőrkapitányság soron kívüli értesítése. A 17 óra 25 perces időpont utáni következő

időpont, amikor rekonstruálható módon a panaszos személyét érintő eljárási cselekmény történt, 21 óra 40 perc, azaz az időpont, amikor őrizetbe vétel elrendelését közölték vele.

Mindezek alapján megállapítható, hogy előállítás célja eléréséhez szükséges őrizetbe vételre vonatkozó azonnali, érdemi intézkedés nem történt meg, amelyet súlyosbít azon körülmény, hogy 17 óra 25 perc után a rendőrségi iratokból kimutathatóan, a panaszost érintő eljárási cselekményt egyáltalán nem foganatosítottak, ezért pedig – figyelemmel az Rtv.-ben rögzített arányosság követelményére, az Rtv. 33. § (3) bekezdésének azon kitételére, hogy a személyi szabadság elsősorban „csak a szükséges ideig” korlátozható, valamint a körözést irányító szerv által kért azonnali őrizetbe vételre való intézkedés elmulasztására – a Testület megállapította, hogy **sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Nyilvánvaló, hogy a panaszos őrizetbe vételére a haladéktalan intézkedés nem történt meg, ami elvárható lett volna az eljáró rendőri szerv részéről, ezért a Testület az alapjogsérelmet súlyosnak ítélte meg.** Ugyanakkor a panaszos személyes szabadsághoz való joga nem sérült, figyelemmel arra, hogy előállított illetve az őrizetbe vételi státusz lényegében a személyi szabadság szempontjából azonos jogkorlátozást jelent.

Szükséges megjegyezni, hogy maga az őrizetbe vétel elrendelésének és az őrizetbe vételt elrendelő határozat közlését követő eseményeknek a vizsgálata a Testület hatáskörén körén kívül eső kérdések, mivel a rendőrség a panaszossal szemben ekkor már a Be. alapján járt el. A panaszosnak módjában állt a Be. 195. §-ának (1) bekezdése alapján – miszerint akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül – panasszal élni. Ezzel kapcsolatosan megállapítható, hogy a panaszos ezen jogszabályi lehetőséggel az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozat szerint 2011. június 20-án nem élt.

3) A Testület az ügy kivizsgálása során azt tapasztalta – és noha a panaszos nem kifogásolta, mégis indokolt utalni rá –, hogy az előállításról igazolást a rendőrség nem bocsátott a Testület rendelkezésére, illetve a panaszos csak a szabadulási igazolást tudta megküldeni.

Az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése értelmében az előállított részére az előállítás időtartamáról igazolást kell kiállítani.

Az alakítás megtartása fontos garanciális követelmény, az arra vonatkozó kötelezettség minden esetben fennáll, amely alól nincs jogszabályban rögzített kivételt biztosító rendelkezés sem. Amennyiben a rendőrség megszegi ezt az előírást, az a tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét eredményezi.

Az elfogás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a tájékoztató kiadásra került, ugyanakkor az intézkedő rendőrök jelentéseiben nincs arra vonatkozó utalás, hogy az valóban megtörtént, illetve a rendőrség az igazolást, illetve az annak átvételét tanúsító iratot nem küldte meg a Testület részére.

A Testület erre figyelemmel megállapította, hogy a rendőri mulasztásával sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben az előállítás ténye kapcsán alapjogsérelem nem történt, ugyanakkor az előállítás időtartamának aránytalan volta és az előállítás időtartamáról kiállított igazolással kapcsolatos hiányosság miatt sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület álláspontja szerint a megállapított jogsérelmek mértéke eléri azt a szintet, amely a Testület súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozza, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – a Testület az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag